

Arrest

nr. 33 370 van 29 oktober 2009
in de zaak RvV X/ IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X die verklaart van Kameroense nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2009 heeft ingediend tegen de beslissing van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 3 juli 2009.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien de nota met opmerkingen en het administratief dossier van de verwerende partij.

Gelet op de beschikking van 9 september 2009 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 8 oktober 2009.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken W. MULS.

Gehoord de opmerkingen van de verzoekende partij en haar advocaat M.-C. FRERE loco advocaat P. VAN CRAEYNEST en van attaché K. GOOSSENS, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

"A. Feitenrelaas

U verklaart een Kameroens staatsburger van Nso-origine te zijn afkomstig van Bamenda, North West provincie. U groeide op in Limbe, South West province. Daarna verhuisde uw familie voor uw vader's werk naar Bamenda, waar u wetenschappen studeerde aan de hogeschool. U deed na uw studies aan landbouw in het geboortedorp van uw ouders en grootouders, Ngashong-Mbam, Mbiame subdivision, Bui division, North West province. U had ook een handel in auto-onderdelen in Kumbo. U hielp uw vader bij het onderhoud van de huizen die uw familie had in Limbe, Bamenda en Ngashong-Mbam. U hebt een vriendin (T.H.M.) van Batibo-origine, met wie u een kind heeft (M.B.N.). U bent sympathisant van de oppositiepartij Social Democratic Front (SDF) en de meesten van uw familieleden steunen deze partij.

Uw vader overleed na een lange ziekte op 30 oktober 2008. Hij was chieft van Ngashong-Mbam nadat uw grootvader vijf jaren geleden overleden was. De eerste drie dagen van december 2008 werden alle kinderen van de vroegere chiefs van Ngashong-Mbam geroepen en ze werden door de 'kingmakers' verteld over de cultuur van het dorp. Op de derde dag werd u 's nachts uitverkozen om uw vader's functie op te nemen. U werd naar een geheim huis gebracht en de volgende ochtend werd u naar het magische woud gebracht. In het woud werd u opgewacht door de 'kingmakers'. U diende zich uit te kleden, maar u weigerde. U vroeg wat er gaande was en de 'kingmakers' antwoordden dat niemand mocht zien hoe de koning werd gekroond. Er werden rituelen uitgevoerd. Ze namen een haan en ze spraken tot de haan. Als de haan zou inslapen, zou u aanvaard zijn als chieft. Als de haan zou wegllopen, zou u niet aanvaard worden. De haan viel neer en het dier werd later geslacht. Er werd ook een geit geslacht. Er werden insnijdingen gemaakt in uw huid en u werd ingesmeerd. U werd door een van de 'kingmakers' verkracht, zodat u de kracht zou krijgen. U werd terug naar de kamer gebracht en de volgende twee dagen werd u opnieuw naar het magische woud gebracht en er verkracht. Op de zevende dag werd u naar het paleisplein gebracht en er werden rituelen op u uitgevoerd. U werd aangekleed als de chieft en op 12 december 2008 zou u aan de dorpeelingen worden voorgesteld als de nieuwe chieft. U liep op 12 december 2008 weg naar uw pastor. De pastor werd kwaad dat u gedwongen werd tegen uw wil en tegen uw religie. Hij stelde voor om naar de divisional officer van Mbiame, Muchy Samuel te gaan. U legde de divisional officer alles uit en besprak met hem de redenen waarom u weigerde de troon op te volgen. De divisional officer zei dat hij u in die situatie niet kon helpen. U keerde met de pastor terug naar Ngashong-Mbam. Op 13 december 2008 werd het huis van de pastor aangevallen. U klom in het dak van de hut en u verstopte zich. U ging 's nachts met uw moeder spreken, nadat zij ook was aangevallen. De pastor en uw moeder raadden u aan om het dorp te verlaten. U verliet Ngashong-Mbam op 15 december 2008 en u ging naar Bamenda. In Bamenda ging u naar het hoofd van de schoolgezondheid. U werd onderzocht en u kreeg medicatie. U bleef bij uw pastor tot 20 december 2008 en dan ging u naar Bonaberi, Douala. U verbleef er bij de pastor (N.D.). De pastors regelden uw reis. Uw moeder is door ziekte overleden op 2 januari 2009 en u ging op 4 januari 2009 in de kerk bidden voor uw moeder. Na de viering ontmoette u Mr (F.), een belangrijk man uit uw dorp. U wilde hem een hand geven, waarop hij reageerde dat het niet goed is voor een chieft om een gewone man een hand te geven. Hij werd kwaad en zei dat u moest terugkeren naar het dorp. Op 6 januari 2009 besloot u niet langer in Bonaberi te blijven en u ging naar de wijk Bonamoussadi, Douala nadat geweten was dat u in Douala verbleef. U werd op 12 januari 2009 opgehaald en in de luchthaven voorgesteld aan een blanke man. U hebt Kameroen per vliegtuig verlaten op 12 januari 2009 en u hebt op 14 januari 2009 in België asiel gevraagd.

B. Motivering

Er dient te worden vastgesteld dat u doorheen uw verklaringen een 'gegronde vrees voor vervolging' zoals bedoeld in de Vluchtelingenconventie van Genève of een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming niet aannemelijk heeft gemaakt.

Vooreerst dient te worden opgemerkt dat de door u aangehaalde problemen geen verband hebben met een van de asielmotieven vervat in de Vluchtelingenconventie van Genève. Uit uw verklaringen blijkt dat u uw land van herkomst heeft verlaten omdat u weigerde uw vader als chieft van Ngashong-Mbam op te volgen. Deze problemen zijn echter van lokale aard en betreffen de traditionele regels en gebruiken binnen uw stam en geldend in het dorp Ngashong-Mbam. Ze houden evenwel geen verband met de Vluchtelingenconventie van Genève. Uw asielrelaas betreft immers geen vervolging omwille van uw etnie, uw politieke overtuiging of uw religie, maar wel problemen omwille van het niet willen opvolgen van regels die binnen uw eigen etnie gelden.

Bovendien dient te worden opgemerkt dat uw verklaringen niet overeenstemmen met de beschikbare informatie. U verklaart dat u uw vader moest opvolgen, die chieft was van Ngashong-Mbam, Mbiame Subdivision, Bui Division (zie gehoor CGVS, p.7 en brief advocaat Mr (S.W.F.)), terwijl uit de beschikbare informatie blijkt dat de chieft van Ngashong-Mbam niet in Mbiame Subdivision woont, maar is gemigreerd naar Mbam, Nkum Subdivision. Deze gemigreerde chieft heeft alleen maar de titel en verder geen gebied waarover hij het traditionele recht als chieft uitoefent. Deze gemigreerde chieft is bovendien tot op vandaag (= juni 2009) nog in leven (zie informatie administratieve dossier). Bovendien verklaart u, buiten uw grootvader, geen vroegere chiefs van Ngashong-Mbam te kennen (zie gehoor CGVS, p.7). U stelt echter niet dat er nooit een andere fon is geweest, zoals blijkt uit de informatie (zie informatie administratieve dossier). Het is dan ook, gezien deze informatie, ongeloofwaardig dat men de kinderen van de vroegere chiefs van Ngashong-Mbam bijeen roept na het

overlijden van uw vader (zie gehoor CGVS, p.8). U stelt dat u werd opgeroepen voor een meeting over de cultuur en tradities van het dorp, maar dat u niet wist dat er een nieuwe chieft werd verkozen (zie gehoor CGVS, p.8 en p.10), wat weinig overtuigend overkomt, aangezien u toch verklaarde de zoon van de chieft te zijn en dus van u mag verwacht worden dat u van dergelijke zaken op de hoogte zou zijn. Aldus dient te worden vastgesteld dat u ongeloofwaardige verklaringen aflegt over de chieft van Ngashong-Mbam, waardoor ook geen geloof kan worden gehecht aan uw beweerde problemen ten gevolge van de geweigerde opvolging van de chieft.

Wat betreft de foto's van de kroning die u voorlegt dient te worden opgemerkt dat deze totaal geënceneerd overkomen. het is immers niet aannemelijk dat in een Kameroense context, waar aan de functie van chieft veel belang en waarde wordt gehecht, een weigerende opvolger van de chieft gefotografeerd zou worden. Bovendien legt u inconsistente verklaringen af over deze kroning. Enerzijds beweert u dat de kroning uiterst geheim is en door niemand (eerder enkel door geen vrouwen) mag worden gezien (zie gehoor CGVS, p.6, 8), anderzijds zou één van de kingmakers er wel foto's van hebben genomen voor een tentoonstelling in het paleismuseum (zie gehoor CGVS, p.6).

Uit het voorgaande kan bezwaarlijk worden gesteld dat u uw land uit 'vrees voor vervolging' in de zin van de Vluchtelingenconventie van Genève heeft verlaten of dat u bij een eventuele terugkeer naar uw land van oorsprong een 'reëel risico op het lijden van ernstige schade' zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming zou lopen.

De door u neergelegde documenten wijzigen hetgeen hiervoor werd uiteengezet niet. De identiteitskaart (n°104285730 afgegeven op 30.1.2004 en geldig tot 30.1.2014) bevat identiteitsgegevens waaraan hier niet wordt getwijfeld. De brief van uw advocaat (dd.6.2.2009 ondertekend door (S.W.F.)) is een weergave van uw relaas, nadat u de advocaat op de hoogte stelde (zie gehoor CGVS, p.6). De brief vormt geen objectieve aanwijzing van de door u aangehaalde problemen, gezien het de taak is van een advocaat om de belangen van zijn client te verdedigen. Het persbericht van ACAT Bamenda (dd.5.2.2009 ondertekend door (S.A.T.)) is een weergave van uw problemen en werd u bezorgd door een journalist van Radio Hot Coco, (W.F.). Hij zag uw naam en stuurde een kopie naar uw broer (J.) (zie gehoor CGVS, p.6). Het is merkwaardig dat u er niet van op de hoogte was. U blijkt niet te weten wie ACAT informeerde over de situatie (zie gehoor CGVS, p.7), noch wordt er in het persbericht melding gemaakt van de bronnen van deze berichtgeving. U beweert geen verdere details over deze brief te hebben en zelf verbaasd te zijn geweest dit document te ontvangen. Het medische attest (n°0845848 dd.16.12.2008 te Bamenda) stelt dat u de dokter bezocht na een onhygiënisch traditioneel ritueel en u daardoor twee maanden invalide was. Het medische attest (dd.10.6.2009 van Dr (B.)) stelt dat u meerdere littekens op uw lichaam vertoont en u klachten van impotentie heeft, maar het attest vermeldt niet de omstandigheden of oorzaak van deze letsels en klacht. De foto's van van herdenking van uw moeder tonen de priester en de dorpelingen rond een grafheuvel, maar voegt verder niets toe aan bovenstaande motivering.

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet."

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. Verzoeker verstaat moeilijk waarom de Commissaris-generaal de beslissing ten gronde motiveert indien zijn problemen niet onder het Verdrag van Genève vallen.

Hij verwijt verweerder dat de totaliteit van zijn relaas niet in aanmerking werd genomen. Verzoeker betoogt dat hij uiterst gedetailleerde verklaringen heeft afgelegd omtrent het verloop van de plechtigheid van zijn kroning en de formaliteiten die hij uitvoerde om het land te verlaten. Hij heeft zijn relaas gestaafd met talrijke documenten die door verweerder worden afgewezen, ondanks dat zij van officiële bronnen afkomstig zijn en een zeer coherent relaas sterken. Het medische getuigschrift van 10 juni 2009 stemt volkomen met zijn verklaringen overeen.

Verzoeker stelt aangaande de motivering dat zijn problemen niet ressorteren onder het Verdrag van Genève dat de praktijken van zijn inwijding met zijn godsdienst onverenigbaar waren, hetgeen overigens in de bestreden beslissing wordt aangehaald. Bovendien vormen de personen van NSO-etnie die in aanmerking komen om een dorpsheft in Kameroen op te volgen een sociale groep in die zin dat zij het risico lopen tegen hun wil aan rituele praktijken te worden onderworpen. Verzoeker verwijst naar het 'handboek betreffende de procedures' dat eveneens stelt dat de vervolgingsdaad kan uitgaan van

bevolkingsgroepen die zich niet richten naar de wetten en regels van het land. Uit de door hem bijgebrachte documentatie zou blijken dat de dorpschoude die hun statuut weigeren te dragen door de mensen van het dorp worden onderdrukt. De overheden vrezende met de chieftoms te worden geconfronteerd omdat deze een belangrijke macht vormen die de steun hebben van de bevolking en indringing in hun zaken door de politie niet zullen aanvaarden. Zij durven niet in conflicten tussenkomen en laten de opperchoude mishandelen en hun familie kwellen zonder hierop te reageren. Bijgevolg ressorteren verzoekers verklaringen onder het Verdrag van Genève. Ter staving van dit alles verwijst verzoeker naar arrest nr. 10 463 van 24 april 2008 van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen.

Indien het Verdrag van Genève niet van toepassing zou zijn, dan zou volgens verzoeker artikel 48/4, § 2, b van de wet van 15 december 1980 (Vreemdelingenwet) toegepast moeten worden en aan verzoeker de subsidiaire bescherming moeten worden toegekend.

Verzoeker voert aan dat rekening moet worden gehouden met de wijze waarop het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (CGVS) informatie heeft verzameld. Uit de Cedocanota blijkt dat zeven organisaties werden gecontacteerd om inlichtingen te bekomen. De vertegenwoordiger van één van deze organisaties, Broederlijk Delen, heeft uiteindelijk geantwoord. Uit de informatie blijkt echter dat deze de informatie bekam van twee personen uit Mbiame. Volgens verzoeker kan onmogelijk worden nagegaan wie deze personen zijn, of zij betrouwbaar zijn en of zij over de nodige kennis beschikken om op de vragen te kunnen antwoorden. Bovendien zou de geleverde informatie strijdig zijn met objectieve informatie, gevonden op het internet, aangezien het dorp Mbam dat in de email aangehaald wordt zich geenszins in het district Nkum bevindt. Ingevolge het voorgaande zou niet het minste geloof kunnen worden gehecht aan de informatie in het dossier, behalve indien de bronnen van verzoeker en verweerder verschillend worden behandeld.

Verzoeker wenst in het verzoekschrift een aantal verduidelijkingen aan te brengen. Er bestaat een verschil tussen het fondom en het chieftom, waarbij het eerste meer macht heeft. De afdeling Bui bestaat uit verschillende fondoms en chieftoms. De fondoms van de tweede categorie zijn Nkar, Kiluun, Mbiame, Ngashong, Oku, Noni, Ngarkang, Nseh, Taabah, Gwan, en Nshokov. Deze worden geregeerd door een fon van tweede klasse. In de afdeling Bui bestaan er eveneens talrijke chieftoms. Ngashong-Mbam is zo een chieftom van de derde klasse en Mbam beschikt ook over een chieftom van derde klasse, dat door een hoofd van derde klasse wordt geregeerd. De situatie kan voor niet-ingewijden aldus verwarrend zijn daar er, naast het verschil tussen fondoms en chieftoms, in deze chefferies verschillende klassen bestaan en de dorpen van Ngashong-Mbam, Mbam en Nhashong over verschillende statuten beschikken. Derhalve zou het argument dat het hoofd van Ngashong-Mbam naar Mbam migreerde zijn weerlegd en zou het volkomen geloofwaardig zijn dat alle kinderen van de voormalige dorpschoude werden bijeengeroepen. Het is niet ondenkbaar dat verzoeker niet wist dat men hem als dorpschoude zou kiezen.

Wat betreft de bijgebrachte foto's, verwijst verzoeker naar hetgeen hij eerder verklaarde. Het geheime karakter van de kroning gaat volgens hem niet in tegen het feit dat de kingmakers foto's hebben genomen. Deze foto's zouden op een geheime plaats in het museum van het paleis bewaard worden en voor toekomstige ingewijden bestemd zijn.

Derhalve vraagt verzoeker om hem de hoedanigheid van vluchteling toe te kennen in de zin van het Verdrag van Genève of, in ondergeschikte orde, het subsidiaire beschermingsstatuut in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.

Ter zitting worden een aantal bijkomende stukken neergelegd.

2.2.1. Uit de lezing van het verzoekschrift blijkt dat verzoeker niet akkoord gaat met de motieven van de bestreden beslissing. Aldus roept hij de schending in van de materiële motiveringsplicht. Verweerder heeft het middel ook aldus begrepen en bestreden. De materiële motiveringsplicht, de vereiste van deugdelijke motieven, houdt in dat een administratieve rechtshandeling, in casu de bestreden beslissing, op motieven moet steunen waarvan het feitelijk bestaan naar behoren is bewezen en die in rechte ter verantwoording van de beslissing in aanmerking kunnen genomen worden.

Ingevolge artikel 49/3 van de Vreemdelingenwet wordt verzoekers asielaanvraag bij voorrang onderzocht in het kader van het Verdrag van Genève, zoals bepaald in artikel 48/3 (zie sub 2.2.1), en vervolgens in het kader van artikel 48/4 (zie sub 2.2.2).

De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen beschikt inzake beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen over volheid van rechtsmacht, hetgeen impliceert dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad die een

onderzoek voert binnen de lijnen van het rechtsplegingsdossier en rekening houdend met het verzoekschrift dat de grenzen van het gerechtelijke debat bepaalt. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund. Hij dient inzake de asielaanvraag een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en geeft daarbij aan waarom een kandidaat-vluchteling (niet) beantwoordt aan de criteria van artikel 48/3. Hij dient niet expliciet op elk aangevoerd argument in te gaan.

De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel op de asielzoeker zelf. Zoals iedere burger die om een erkenning vraagt, moet ook hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en hij moet de waarheid vertellen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). De verklaringen van de kandidaat-vluchteling kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze plausibel, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). Zij mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. In het relaas mogen geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als alle elementen werden onderzocht en men overtuigd is van de geloofwaardigheid van de afgelegde verklaringen (UNHCR, *a.w.*, nr. 204). De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen moet niet bewijzen dat de feiten onwaar zouden zijn (RvS 19 mei 1993, nr. 43.027) en het is niet de taak van de Raad zelf de lacunes in de bewijsvoering van de vreemdeling op te vullen (RvS 5 juli 2007, nr. 173.197).

Verzoeker betoogt dat hij zijn relaas heeft gestaafd met talrijke documenten die afkomstig zijn van officiële bronnen. De bestreden beslissing motiveert echter met recht dat de bijgebrachte identiteitskaart slechts identiteitsgegevens bevat, waaraan in casu niet wordt getwijfeld.

Naast zijn identiteitskaart bracht verzoeker een aantal foto's bij (administratief dossier, stuk 14: documenten). Betreffende de beweerde begrafenisfoto's dient te worden opgemerkt dat een aantal personen worden afgebeeld, verzameld rond een grafheuvel. Hieruit kan geenszins worden afgeleid dat de begraven persoon daadwerkelijk verzoekers moeder zou zijn, noch dat deze omwille van de door verzoeker voorgehouden feiten zou zijn overleden.

De foto's van de kroning die verzoeker voorlegt komen, zoals de bestreden motivering met recht stelt, als totaal geënceneerd over, daar het niet aannemelijk is dat in een Kameroense context, waar aan de functie van chieft veel belang en waarde wordt gehecht, een weigerende opvolger zou worden gefotografeerd. Op al deze foto's staat telkens verzoeker afgebeeld met dezelfde twee personen. Het is niet aannemelijk dat bij dergelijke belangrijke gebeurtenis geen andere personen aanwezig zouden zijn, te meer daar verzoeker zelf verklaarde dat er zeven 'kingmakers' waren (administratief dossier, stuk 3, p.7). Verzoeker legde bovendien onaannemelijke verklaringen af omtrent deze foto's. Zo verklaarde hij aanvankelijk dat vrouwen de kroning niet mogen zien en gaf hij even verder zelfs aan dat de kroningsceremonie uiterst geheim is en niemand mocht zien wanneer de chieft wordt gekroond (administratief dossier, stuk 3, p.6, 8). In het licht van deze verklaringen is het ongeloofwaardig dat de 'kingmakers' de kroning zouden fotograferen voor het museum van het paleis om in de toekomst te kunnen tonen hoe chiefs worden gekroond (*ibid.*, p.6). Verzoeker poogt dit in het verzoekschrift te verklaren doordat de foto's zouden worden bewaard in een geheime plaats in het museum en voor toekomstige ingewijden bestemd zouden zijn. Gelet op deze verklaringen is het echter volkomen ongeloofwaardig dat verzoeker erin zou slagen deze foto's in zijn bezit te krijgen.

De overige documenten, meerbepaald de brief van verzoekers advocaat, het attest van ACAT en twee medische attesten, werden blijkens de stukken van het dossier slechts bijgebracht in fotokopie (administratief dossier, stuk 14: documenten), zodat hieraan, gelet op de manipuleerbaarheid van dergelijke kopieën, geen bewijswaarde kan worden toegekend.

De brief van verzoekers advocaat van 6 februari 2009 vertoont daarnaast een klaarblijkelijk gesolliciteerd karakter, daar deze uitdrukkelijk werd opgesteld ten behoeve van verzoekers asielaanvraag in België en zijn relaas integraal bevestigt. Nergens uit verzoekers verklaringen blijkt overigens dat deze advocaat indertijd bij de feiten betrokken zou zijn geweest, zodat aangenomen dient te worden dat deze brief werd opgesteld op basis van de verklaringen van verzoeker of door hem geïnformeerde derden. De bestreden beslissing stelt met betrekking tot deze brief bovendien met reden

dat hieraan hoe dan ook geen objectieve bewijswaarde kan worden toegekend, daar het de taak is van een advocaat om de belangen van zijn cliënt te behartigen.

Wat betreft het attest van ACAT, motiveert de bestreden beslissing terecht dat dit attest geen melding maakt van de bronnen waarop het is gebaseerd. Verzoeker kon evenmin preciseren wie deze organisatie organiseerde of hoe zij op de hoogte kwamen van zijn problemen. Hij gaf aan niet op de hoogte te zijn van het attest en verbaasd te zijn over het feit dat hij dit ontving (administratief dossier, stuk 3, p.6-7). Bovendien legde verzoeker foutieve verklaringen af omtrent de persoon die dit document aan zijn broer heeft bezorgd, daar hij aangaf dat dit W. Fondzenyuy was (ibid., p.6), terwijl deze persoon in werkelijkheid W. Yuven heet en het uitgerekend deze persoon was die, blijkens de briefomslag waarmee deze documenten werden verstuurd, verzoekers documenten heeft opgestuurd. Het is bevreemdend dat het betreffende attest, waar het enerzijds vermeldt dat reeds op 16 december 2008 "*a shocking and heartbreaking scene in connection with the forceful attempt to enthrone Mr. (M.N.N.) as successor*" (vrije vertaling: "*een schokkende en jammerlijke gebeurtenis in verband met de poging tot gedwongen kroning van M.N.N.*") werd waargenomen, anderzijds slechts werd opgesteld op 5 februari 2009. Bovendien blijkt nergens uit verzoekers verklaringen, zoals hoger weergegeven in het feitenrelaas, dat er zich op die datum dergelijke schokkende gebeurtenis zou hebben voorgedaan.

Uit de bijgebrachte medische attesten blijkt slechts dat verzoeker een aantal littekens draagt en klachten heeft over impotentie, doch hieruit kan, aangezien de inhoud ervan is gebaseerd op de verklaringen van verzoeker, geenszins een oorzakelijk verband met de voorgehouden feiten worden afgeleid.

Gelet op het voorgaande vermogen de door verzoeker bijgebrachte documenten geenszins zijn relaas te ondersteunen.

Van een kandidaat-vluchteling, die beweert te vrezen voor zijn leven en vrijheid en daarom de bescherming van de Belgische autoriteiten vraagt, mag immers worden verwacht dat deze alle elementen ter ondersteuning van zijn asielaanvraag op correcte wijze en zo accuraat mogelijk aanbrengt, zeker de elementen die de directe aanleiding vormen van zijn vertrek of vlucht uit het land van herkomst. Hij dient dit zo volledig en gedetailleerd mogelijk te doen en dit reeds van bij het eerste interview, daar op hem de verplichting rust om zijn volledige medewerking te verlenen aan de asielprocedure (RvS 13 oktober 2005, nr. 150.135). Bij het invullen van de vragenlijst werd verzoeker uitdrukkelijk erop gewezen dat van hem werd verwacht dat hij de voornaamste elementen en feiten weergeeft waarom hij problemen vreest bij een terugkeer.

Desalniettemin maakte verzoeker in de vragenlijst slechts melding van het feit dat zijn vader overleed en dat hij volgens de traditie diens vrouwen moest huwen. Verder gaf verzoeker een omschrijving van de praktijken in zijn dorp en verklaarde hij hiertegen te zijn. Omdat hij niet akkoord ging zou hij zijn veroordeeld tot steniging met de dood tot gevolg. Tevens zou hij heel smerige dingen hebben moeten drinken waar je impotent van wordt. Verzoeker maakte in de vragenlijst echter nergens melding van het feit dat zijn grootvader en vader chieft van het dorp zouden zijn geweest. Hij vermeldde evenmin dat hij zijn vader diende op te volgen en dat hij gedwongen het voorwerp zou hebben uitgemaakt van een rituele kroningsceremonie, noch gaf hij aan dat bij hem littekens zouden zijn toegediend of dat hij (herhaaldelijk) zou zijn verkracht (administratief dossier, stuk 10). Deze feiten maken nochtans de essentie uit van zijn relaas bij het CGVS, zodat de voormelde omissies de geloofwaardigheid van zijn asielmotieven fundamenteel ondergraven.

Verzoeker laat na om concrete bewijzen bij te brengen omtrent een aantal cruciale elementen in zijn asielrelaas. Zo toont hij geenszins aan dat zijn grootvader chieft zou zijn geweest van het dorp Ngashong-Mbam en brengt hij evenmin enig begin van bewijs bij omtrent diens overlijden in 2003. Verzoeker staft evenmin dat zijn vader vervolgens sedert ongeveer vijf jaar de functie van chieft uitoefende, noch brengt hij enig bewijs bij omtrent het overlijden van zijn vader.

Verzoeker beweerde dat hij en alle andere kinderen van alle chiefs van Ngashong werden bijeengeroepen en gedurende drie dagen zouden zijn onderricht over de Ngashong-cultuur. Het is, gelet op het belang van de functie van chieft, echter helemaal niet aannemelijk dat verzoeker, als mogelijke opvolger van zijn vader en wiens grootvader en vader reeds chieft zouden geweest zijn, slechts na het overlijden van zijn vader zou worden onderricht over deze cultuur, noch dat hij niet zou weten dat tijdens deze bijeenkomst de nieuwe chieft zou worden verkozen (administratief dossier, stuk 3, p.7-8).

Verzoeker kon daarnaast tijdens het gehoor bij het CGVS, en dit ondanks het beweerde onderricht dat hij zou hebben gekregen samen met de kinderen van alle chiefs, geen namen noemen van vroegere chiefs van Ngashong, noch van andere chiefs. Hij kon evenmin de naam geven van de chief die volgens hem direct boven zijn vader stond (administratief dossier, stuk 3, p.7).

De bewering in het verzoekschrift dat er een verschil is tussen het "Fondom" en "chiefdom" en dat "*de eerste een belangrijker macht dan de tweede uitvoerende*" blijkt in het geheel niet uit de aan het verzoekschrift toegevoegde informatie.

Verzoeker legde voorts uitermate ongeloofwaardige verklaringen af omtrent de beweerde rituelen en kroningsceremonie die hij zou hebben dienen te ondergaan. Hij verklaarde dat hij tijdens deze rituelen drie maal door een verschillende 'kingmaker' zou zijn verkracht (administratief dossier, stuk 3, p.8-9). Dat verzoeker dergelijke homoseksuele aanvallen diende te ondergaan in het kader van een dermate belangrijk kroningsritueel is geenszins aannemelijk in de Kameroense samenleving, daar algemeen geweten is dat de beleving van homoseksualiteit een maatschappelijk taboe is.

Verzoeker laat bovendien na ook maar enig begin van bewijs bij te brengen ter staving van zijn verklaring dat het huis van de pastor werd aangevallen, waarbij hij de aanvallers hoorde komen met 'warsongs' en de pastor zwaar werd aangevallen (administratief dossier, stuk 3, p.11). Nochtans kan worden aangenomen dat dergelijke markante gebeurtenis niet onopgemerkt voorbij zou zijn gegaan, zodat redelijkerwijze kan worden verwacht dat verzoeker dit staft aan de hand van concrete bewijzen.

Verzoeker brengt tevens geen begin van bewijs bij omtrent zijn voorgehouden reisweg per vliegtuig naar België, hetgeen een verdere negatieve indicatie vormt voor zijn geloofwaardigheid. Dit klemt des te meer daar hij hieromtrent vage verklaringen heeft afgelegd. Zo kon hij slechts aangeven dat zijn foto in het gebruikte document stond en kon hij niet preciseren met welke documenten of onder welke naam hij zou hebben gereisd. Bovendien zou hij naar België zijn gereisd met een blanke man, doch kon hij de naam van deze persoon niet geven.

Wanneer nieuwe gegevens voor de Raad worden aangevoerd, moet artikel 39/76, §1, tweede en derde lid van de Vreemdelingenwet aldus worden geïnterpreteerd dat het de bevoegdheid van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen die kennis neemt van de beslissingen van de Commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen, niet beperkt (GwH 27 mei 2008, nr. 81/2008, dispositief, B.S. 2 juli 2008). Dit houdt in het bijzonder in dat deze bepaling, teneinde in overeenstemming te zijn met de wil van de wetgever om aan de Raad een bevoegdheid met volle rechtsmacht ter zake toe te kennen, in die zin moet worden gelezen dat zij de Raad er toe verplicht elk nieuw gegeven in aanmerking te nemen dat hem ter kennis wordt gebracht door de partijen en dat van dien aard is dat het op zekere wijze het gegronde of ongegronde karakter van het beroep kan aantonen en daarmee rekening te houden (*ibid.*, overw. B.29.5), op voorwaarde dat aannemelijk gemaakt wordt dat het nieuwe gegeven niet eerder in de procedure kon worden medegedeeld (GwH 30 oktober 2008, nr. 148/2008, overw. B.6.5, B.S. 17 december 2008).

De documenten die ter zitting werden neergelegd vermogen niet verzoekers geloofwaardigheid te herstellen. De brief van zijn oom (stuk 6) kan bezwaarlijk aanzien worden als objectieve informatie. Verzoeker toont niet aan hoe hij in het bezit kan komen van de brief van "06-01-2009" van "*het Hoofd van de traditionele Raad van NSO aan de Fon van NGASHONG*" (stuk 7) daar dit duidelijk briefwisseling is met een persoonlijk karakter en hij evenmin aantoont dat dit nieuwe gegeven niet eerder in de procedure kon worden medegedeeld (GwH 30 oktober 2008, nr. 148/2008, overw. B.6.5, B.S. 17 december 2008). Hetzelfde geldt voor het bijgebrachte stuk 8 (brief van de Senior Divisional Officer). Verzoeker toont evenmin aan dat hij de stukken 9, 10, 11, 12 en 13 als nieuwe gegevens niet eerder in de procedure kon meedelen (GwH 30 oktober 2008, nr. 148/2008, overw. B.6.5, B.S. 17 december 2008). Ten overvloede wordt opgemerkt dat de middelste foto onder andere de melding "R.I.P.P" bevat, hetgeen de authenticiteit ondergraaft.

De voorgaande vaststellingen zijn in het kader van het devolutieve karakter van het beroep afdoende om te besluiten tot de ongeloofwaardigheid van verzoekers voorgehouden asielmotieven. Derhalve is de toetsing van deze asielmotieven aan de criteria zoals bepaald in het Verdrag van Genève van 28 juli 1951 in casu niet dienstig.

In acht genomen hetgeen voorafgaat, kan niet worden aangenomen dat verzoeker een gegronde vrees voor vervolging koestert in de zin van artikel 1 van het Verdrag van Genève van 28 juli 1951, zoals bepaald in artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet.

2.2.2. Verzoeker voert, behoudens de elementen aan de grondslag van zijn asielrelaas, dat reeds hoger als ongeloofwaardig werd beoordeeld (zie sub 2.2.1), geen elementen aan ter staving van zijn verzoek om subsidiaire bescherming. Gelet op de overige elementen in het dossier toont hij niet aan dat in zijn hoofde zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij een reëel risico loopt op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2 van de Vreemdelingenwet.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt aan de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negenentwintig oktober tweeduizend en negen door:

dhr. W. MULS, wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

mevr. K. VERHEYDEN, griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERHEYDEN

W. MULS